

Juryrapport finale Write Now! 2005

Eendagsvliegjes

De afgelopen weken zijn jullie op handen gedragen in jullie eigen provincie, schouderklopjes als je in de supermarkt wordt herkend, lachend de hand geschud als je gepakt wordt met zwartrijden. De plaatselijke bejaarden glimlachten je vriendelijk toe, eigentijdse volwassenen staken hun duim op, en kinderen riepen je naam. En als mensen dan vroegen wat je had gewonnen zei je trots: een boekenbon! En een gratis Passionate Magazine. Je ging er nog net niet van naast je schoenen lopen. Wat een heerlijke tijd moet je hebben gehad. Roem, wel niet voor eeuwig a la Elvis, want die roem wordt vanavond pas uitgereikt, maar toch roem, zeg maar op Piet Paulusma niveau. Maar nu hebben jullie je nogmaals moeten bewijzen, laten zien dat jullie geen eendagsvliegjes zijn. Of juist wel, want ik wil deze kans aangrijpen de eendagsvlieg uit zijn mistroostige reputatie te halen. Een eendagsvlieg is namelijk zo gek nog niet. Eendagsvliegen leven helemaal niet één dag. De meeste soorten doen er gewoon een jaar over om volwassen te worden, soms zelfs twee jaar. Als je vanavond dus niet wint en je dorp je ineens doodzwijgt en afschildert als eendagsvlieg weet dan dat dat alleen betekent dat je nog niet naar de oppervlakte gezwommen bent om binnen enkele seconden als volledig gevleugeld insect tevoorschijn te komen. Biologen noemen dit het sub-imago. En met het sub-imago is niks mis. Het betekent alleen maar dat jouw tijd nog komt. Een eendagsvlieg is dus eigenlijk een belofte. Weer terug naar vanavond: we hebben dus negen eendagsvliegjes. Negen sub-imago's die volgend jaar, of uiterlijk over twee jaar ontpopt zullen zijn tot een schrijver van formaat.

Daar geloven wij in. Dat wisten jullie en daarom hebben jullie ook allemaal voor hetzelfde genre gekozen als waarmee jullie de voorronde wonnen, waardoor we drie poëzie- en zeven proza-inzendingen met elkaar moesten vergelijken. Dat viel niet mee.

Wel waren we het erover eens dat het proza over het algemeen van minder goede kwaliteit was dan wat we ervan zagen bij de voorrondes. Poëzie stelde ons niet teleur, die hield hetzelfde goede niveau als we al eerder zagen. Ook over de winnaar waren we het eens.

Voor we tot de winnaar kwamen bleek iedereen echter een andere favoriet te hebben. Waar de één lyrisch over was, bleek de ander zwaar teleurgesteld. Wat de één bewonderde als ingenieur, bestempelde de ander als pretentius, waardoor de vergadering tot middernacht leek te duren. Degenen die niet gewonnen hebben kunnen er in ieder geval vrijwel zeker van zijn te zijn verdedigd door ten minste één jurylid. Democratie werkt dus niet altijd in je voordeel.

In ieder geval petje af voor de twee vijftienjarige deelnemers. Liselore Goossens en Yi Fong Au waren nu al klaar om het op te nemen tegen mensen die bijna tien jaar ouder zijn. Jullie hebben ons niet teleurgesteld. Yi Fong Au, jouw poëzie is indrukwekkend gevoelig, je zet een sfeer neer als geen ander. Liselore, jouw verhaal is eerlijk en symmetrisch. Jullie denken nu natuurlijk, bedankt, maar waar heb je het over. Maar hoe gewoon maar de gedachte vast dat we jullie inzendingen prachtig vinden.

Jullie zijn nu al in je eentje beter dan Jessica Durlacher en Lulu Wang samen. Zeker weten dat jullie met jullie talent beter terecht komen, en het niet hoeven te hebben van Belgische praatprogramma's, of het succes van je man.

Maar dan ter zake want aan elk goed verhaal, maar zeker aan elk juryrapport zit een bevredigend eind. In ieder geval voor één van jullie. De winnaar van de landelijke finale van write now 2005 heeft die titel binnengesleept omdat hij, ja het is een jongen, ons blij verraste met een nét zo goed stuk als waarmee hij de voorronde won, zonder daarbij gebruik te maken van iets wat als een trucje zou kunnen worden afgedaan. Het bleek niet één kunstgreep, geen van de juryleden kon namelijk zijn vinger leggen op de plek waar precies de kwaliteit te vinden was. Er werden wat dingen genoemd als stijl, gebruik van perspectief, goede dialogen, veel fantasie, allemaal waar, maar geen van die dingen doet recht aan het knappe staaltje werk dat je hebt afgeleverd. Wat hij heeft ingestuurd kan alleen maar door zoiets abstracts als knap schrijven worden bewerkstelligd. De winnaar van vanavond wint om een reden waar anderen ook vaak de voorrondes mee wonnen; afstand. Van zichzelf, van een te kleine belevingswereld of een ongenueanceerde literatuuropvatting die toevallig haaks staat op die van

de jury. In dit geval werd er afstand genomen van alle drie. De winnaar van vanavond is, zo werd tijdens de vergadering gezegd, klaar met zichzelf, heeft niets meer te bewijzen dan dat hij schrijven kan. Dat kan je dan nu doen op je gloednieuwe notebook t.w.v. 1500 euro. Een heel groot applaus voor de winnaar van Write Now 2005: Theo Henk Streng!